

Товариш, сдай оружие для Красной Армии!

Для чего тебе оружие, если ты сидишь дома, в своей семье? Для защиты от грабителя, от вора, для защиты от всех тех, кто покушается на мое добро, на мою свободу, на мою жизнь, — скажешь Ты. Неверно, Товариш: один Ты не защитишь себя ни от вора, ни от бандита, ни от палача и угнетателя помещика.

Только правильно организованная, крепко сплоченная, хорошо обученная Красная Армия отстоит твое добро, твою жизнь и твою свободу от кровавых хищников, терзающих тело нашей родной Украины, терзающих тело трудящихся.

Брат и Товариш,

Сыны Твои на фронте в смертельной опасности, истекающие кровью, плохо вооруженные, в борьбе с генералом-палачем Деникиным, спрашивают тебя, что сделал ты, чтобы дать им оружие.

Железными когтями и стальным клювом терзает коршун Деникин тело Украинской Республики.

Дай железные когти твоим братьям, Рабочий и Крестьянин.

Дай оружие Красноармейцам, что-бы убили они палача Деникина и его свору.

Старые солдаты, Вы помните прошлую войну, Вы помните как проданные генералами, безоружные Вы отступали с Карпатских гор, под неприятельской шрапнелью.

Старые солдаты-Крестьяне Украины, неужели Вы допустите, чтобы-бы лучшие сыны Ваши безоружные шли в бой с царским генералом Деникиным и трупями своими устилали поля и степи Украины.

Знайте, Товарищи, всякий не отдавший оружия для Красной Армии есть предатель Революции, ибо он обезоруживает Красную Армию, он подоплет царскому генералу Деникину.

Всякий кто держит дома, умышленно или неумышленно оружие, есть враг трудового народа, ибо в грозную минуту решительной борьбы, когда важна каждая винтовка и каждый патрон — он не дал их своим солдатам.

Вы не будете предателями — Вы внесете все оружие на сборные пункты.

Вы передадите Красной Армии оружие и дадите ей наказ биться за правое дело.

Красная Армия отстоит Ваши села, Ваши хаты и Ваши поля.

Красная Армия не даст генералу Деникину отнять у народа фабрики и заводы и забрать новый урожай.

Только Красная Армия защитит железные дороги и водные пути от бандитов и даст возможность провести в села железо и соль, кожу и мануфактуру.

Один не воин в поле. Не страшна царскому генералу винтовка в руках одиночного бойца.

Страшна ему правильная хорошо вооруженная Красная Армия.

Если мы не поддержим Красную Армию погибнет все и наши дети упрекут нас в том, что не помогли мы нашим лучшим сынам в минуту решительного боя.

Не заслужим этого упрека, Товарищи: соберем все оружие где-бы оно не хранилось у нас, и со своими людьми отвезем и передадим его Красной Армии.

Так решил и Съезд Волостных Исполнительных Комитетов Украины, а его решение — для нас закон.

Сдавайте же оружие.

И завоет тех, кто его не сдает!

Центральная Комиссия по сбору оружия у населения.

Товаришу, сдай зброю для Червоної Армії!

Для чого тобі зброя, коли ти сидиш дома, своїй родині? Для захисту від грабіжників, від злодіїв, для захисту від усіх, хто має замах на моє добро, на мою волю, на моє життя — скажеш Ти. Не правда Товаришу: один Ти не захистиш себе ні від злодія, ні від бандита, ні від ката і шобителя поміщика.

Тільки правильно організована, тісно з'єднана добре вимуштрована Червона армія захистить Твоє добро, Твоє життя і Твою волю від Крилатих хищників, що мордують тіло нашої рідної України, що мордують працівників.

Брате і Товаришу, Сини твої на фронті в смертельній небезпеці, стікають кров'ю, не добре зброєні в боротьбі з генералом-клятом Деникиним, питають у тебе, що ти зробив, щоб дати їм зброю?

Залізними пазурями та сталевим дзьобом Коршак і Деникін шматує тіло Української Республіки.

Селянино і Робітнику, дай залізни пазури Твоїм братам.

Дай зброю Червоноармійцям, щоб вони убили ката Деникіна і тою банду.

Старі Козаки, Ви пам'ятаєте минулу війну, Ви пам'ятаєте Як продані генералами, беззбройні Ви одхалили з Карпатських гір під шрапнелю ворога.

Старі Козаки-Селяне України нехай Ви попустите, щоб краді Ваші сини йшли беззброєні в бій із царським генералом Деникиним і своїми трупами укривали поля та степи України.

Знайте товариші всякий хто не дав зброю для червоної армії, є зрадник революції, бо він обезброє Червону Армію і допомагає царському генералові Деникіну.

Всякий, хто тримає дома, нависне чи не нависне зброю, є ворогом працюючого люду, бо в грізну хвилину рішучої боротьби, коли важна кожна рушниця і кожний набій він не дав їх своїм козакам.

Ви не будете зрадниками. Ви внесете всю зброю на збірні пункти.

Ви передасте Червоній Армії зброю й дасте їй наказ битися за справедливе діло.

Червона Армія захистить Ваші села, Ваші хати й Ваші лани.

Червона Армія не дасть генералові Деникіну одняти в народа фабрики й заводи і забрати новий врожай.

Тільки Червона Армія захистить залізниці й водні шляхи від бандитів і дасть можливість привезти в село залізо та сіль, ремінь та мануфактуру.

Один у полі — не воєк. Не страшна царському генералові рушниця в руках одинокого бойця.

Страшна йому правильна, добре озброєна Червона Армія.

Коли ми не підтримаємо Червоної Армії, загине все й наші діти ганьбитимуть нас за те, що не допомогли ми нашим кращим силам у хвилину рішучого бою.

Не заслужимо цієї ганьби, товариші. Зберемо всю зброю де-б вона не була захоплена в нас і со своєю людиною одвеземо й передано її Червоній Армії.

Так постановив і Съезд Волостних Виконавчих Комітетів України, а його постанови — для нас закон.

Здавайте ж зброю!

Ганьба тия, хто її не сдасть!

Центральна Комісія по збору зброї під населення.

700
100

804/11/11

Ukraińska Socjalistyczna Republika Radziecka (1919-1922) (twórca), *Tawariszcz, sdaj orużże dlja Krasnoj Armiji!*

Rodzaj:

Twórca/wytwórnia: Ukraińska Socjalistyczna Republika Radziecka (1919-1922) (twórca)

Miejsce powstania: Kijów (Ukraina)

Technika: druk

Tworzywo: papier

Wymiary: Wysokość: 25 cm, Szerokość: 37,5 cm

Słowa kluczowe: dokumenty życia społecznego
druki ulotne
ulotki propagandowe
wojna polsko-bolszewicka (1919-1920)
wojna polsko-ukraińska (1918-1919)
Armia Czerwona

Nr inwentarzowy: ML/H/RR/72

Stała lokalizacja: Muzeum Narodowe w Lublinie, oddział – Muzeum Historii Miasta Lublina (Brama Krakowska), Pl. Łokietka 3, Lublin